

Israelsmissionens Avis

EVANGELIET OG DEN JØDISKE VERDEN

NR. 4 AUGUST 2008

URSULA, RUTH OG "OPERATION MERCY"

Ursula og hendes søster Ruth var blandt dem, der blev evakueret i foråret 1948 lige forud for staten Israels oprettelse. Læs om dem på s. 4 og 5.

ER DET EN GOD IDÉ?

Nogle vil synes, det er lige lovlig spændende at tage til Vestbredden på en børnelejr. Men Marie Jensby glæder sig til at gøre en forskel for børnene dér. Se ungdomssiderne s. 8.

"...Jeg beder af hele mit hjerte til Gud om at jøderne må blive frelst" (Rom 10,1)

Israelere og navnet "Jesus"

Hebraisk læses jo fra højre. På bussen står: Yeshu = Yeshua = Yeshuah. Med andre ord: Den person, som de fleste i Israel kalder "Yeshu" hedder egentlig "Yeshua", og denne "Yeshua" kan skænke "frelse", nemlig Yeshuah.

Af Bodil F. Skjøtt

En ny undersøgelse viser, hvad israelere forbinder med navnet Jesus. Det er den amerikanske missionsorganisation **Jews for Jesus**, der har iværksat undersøgelsen i forbindelse med deres evangelisationsfremstød i Israel her i foråret.

Fremstødet er det første af flere i Israel, og det er ikke nogen tilfældighed, at det første i rækken faldt sammen med markeringen af staten Israels 60-års jubilæum.

Undersøgelsen er foretaget af et velkendt professionelt firma i Israel, "21st Century Marketing". Med sine i alt 981 besvarelser giver undersøgelsen et godt og dækkende billede af, hvilke holdninger moderne israelere har til navnet Jesus og personen Jesus.

Dog indrømmer firmaet, som stod for undersøgelsen, at opgaven var vanskeligere end tilsvarende Gallupundersøgelser.

Normalt kan de gennemføre 6 interviews i timen, men ved denne undersøgelse kunne man kun lave to i timen. Det var også svært at finde folk, som ville deltage. Når det gik op for folk, hvad undersøgelsen gik ud på, takkede to ud af tre udvalgte nej til at være med. Det betyder, at man bør regne med, at resultatet er mere positivt end det egentlige gennemsnit.

Hvad hedder den kristne Messias?

Undersøgelsen indeholdt i alt 20 spørgsmål. Et af dem var: "Hvad er navnet på den kristne Messias?" Kun 8% vidste, at Jeshua – eller Yeshua, som det skrives på engelsk - er det hebraiske navn for

Jesus. Undersøgelsen viste også, at langt de fleste israelere tror, at Jesu hebraiske navn er Jeshu/"Yeshu". De to lyder måske ens, men "Yeshu" er i virkeligheden ikke et personnavn, men en forkortelse for forbandelsen "Yimmach Shema Vezikro", som betyder "Må hans navn og minde blive udsløttet." Det er opfundet af rabbinere i Middelalderen, som antog Jesus for at være en bedrager og trolldmand. Siden da er det blevet det navn, som Jesus er mest kendt under i jødiske kredse.

Undersøgelsen viste også, at kun 2% af de adspurgte israelere vidste, at "Yeshu" i virkeligheden er en forbandelse, et øgenavn og en måde at latterliggøre Jesus på. Dette bekymrer kun ganske få israelere, for de ved - når det kommer til stykket - kun lidt om ham. 35% kendte kun til Jesus som "en jøde der dannede en ny religion." Spurgt om hvad det centrale i hans budskab var, svarede 42% enten, at de ikke vidste det eller ikke ønskede at svare på det spørgsmål. Kun 1% svarede "frelse". 62% vidste, at det siges om ham, at han udførte undergerninger, men kun 5% af de adspurgte israelere havde hørt, at Jesus ifølge kristen tro opstod fra de døde.

Den åbenlyse mangel på kendskab til Jesus blandt israelere må få indflydelse på, hvordan evangeliet præsenteres i Israel. Den afslører et stort behov for at gøre evangeliernes fortælling om Jesus kendt i dag. Men erfaringen viser også, at når det gøres, fremkalder det modstand fra ortodokse anti-missionsorganisationer. Det har organisationen Jews for Jesus også erfaret denne gang, hvor flere nye måder at gøre det på er taget i brug. Man har således brugt busreklamer og elektroniske reklamesøjler for at fortælle israelere, hvordan de kan få mere at vide om navnet Jesus og personen bag.

Det er svært at trænge igennem med budskabet om Jesus, men ikke umuligt. Jews for Jesus i Israel oplyser således, at mere end 800 personer har ønsket at høre mere eller modtage mere information. Så nok er kampagnen forbi for denne gang, men arbejdet ikke. Nu skal der følges op på de mange kontakter. Til efteråret laves et nyt fremstød denne gang i den nordlige del af Israel.

Læs mere om Jesus-navnet på s. 3 og 6.

BRUG GIROKORTET

Israelsmissionens kollekt dag – 10. søndag efter trinitatis – falder i år den 27. juli.

Denne avis udkommer lige omkring denne dag. Man kan stadig sende en sommergave. Vi er bagud i forhold til budgettet.

På forhånd tak for en gave!

POST DANMARK
PP

PAKKET MAGASINPOST

ID-Nr.: 45048

Mission begynder med M

Af Bodil F. Skjøtt

Mission begynder med M. Det gør mod, mening, motivation og mennesker også. Alle M'erne er vigtige, hvad enten missionervores, virksomhedens, selskabets mission – eller det er Guds mission. For Guds mission, Missio Dei, handler først og sidst om mennesker.

Uanset hvilke projekter, vi engagerer os i i Guds mission, så er målet først og sidst at nå mennesker. Det er mennesker Gud vil, enten vi så kalder det "frelse os" eller "genoprette fællesskabet med os."

Men mission er ikke bare mennesker forstået som mål. De er

det også som ressource. Uanset hvor mange ressourcer, vi som missionselskab har til vores disposition, vil de mennesker, som stiller sig selv og det de har, til rådighed for os, altid være den vigtigste. Det gælder deres penge. Men det gælder også helt fundamentalt, at de stiller sig selv til rådighed, at de vil lade sig rekruttere, og at de vil være missionærer. Det være sig for en kortere periode eller for flere år.

Her kommer et par andre M-ord i spil. Hvor man engang talte om at have et kald og om at være kaldet – og så var det næsten, som om det skulle være på trods af det, man havde lyst og evner til – så taler vores generation om at have *mening* i det, vi laver, og unge taler om at være *motive-*

rede for at gøre det, de gør.

Vi kommer ikke langt med at appellere til et kald, eller et livslangt fællesskab, som man melder sig ind i. For man er der kun så længe, det giver mening og man er motiveret. Tingene er først og fremmest rigtige i den udstrækning de er autentiske.

Men hvad enten vi taler om kald og forpligtelse, eller vi taler om mening og motivation, så slipper ingen generation for at arbejde med spørgsmålet: Hvordan kan vi være sande disciple og Jesu efterfølgere i vores generation, og hvad er prisen for det at være autentiske Jesus-disciple i ord og gerning? Uanset om det kan beskrives med et M-ord eller ej.

Selv glæder jeg mig over mennesker som Maria, og Maria og Majbritt, Karen, Birgitte og Julie,

Israelsmissionens avis - optaget af jøderne og deres forhold til Jesus

Avisen er gratis – men mange vælger at indbetale et støtteabonnement på kr. 90,- om året.

Gør Avisen kendt blandt familie og venner!

Avisen kan rekvireres hos Israelsmissionen på tlf. 7456 2233
mail: kontor@israel.dk - hjemmeside: www.israel.dk

over David og Elisabeth, som har stillet sig selv til rådighed for Israelsmissionen i det næste stykke tid, i en kortere eller længere periode, i Israel som volontører eller som medhjælpere på børnelejre mv. eller med i evangelisation i New York (se s. 7).

Jeg ved, at de er motiverede, og jeg er sikker på, at det giver mening for dem. Og så har de haft mod til at gøre det. Sådan

som Andreas, der efter et år som kirkevolontør i Jerusalem, vender tilbage til Danmark, og som vi takker for indsatsen.

OPRÅB!
Vi har brug for din økonomiske støtte til det fortsatte arbejde med at bringe evangeliet til jøderne.

Andagt

Af Jan Mortensen, Immanuel Kirken, Jaffo

Er vi "kristne" eller "kristne"?

Yakir har haft sin gang hos os her i kirken det sidste halve år, mens han afviklede sine sager i Israel. Han er nu rejst tilbage til USA, hvor han for nogle år siden giftede og døbte sig ind i protestantisk kultur, fordi den for ham at se rummer nogle af de bedste samfundsværdier. Han ville være "kristen".

Sådan opfatter mange jøder det med at være kristen, som en national, kulturel, ideologisk størrelse – og ikke meget mere end det. Ikke alle ser det som en positiv størrelse ganske vist. Heller ikke mange messianske jøder, som vi jo ellers deler tro med: De "kristne" har jo historisk forfulgt os med bål og brand – også protestanterne.

Her vil vi gode protestanter jo nok nedlægge en protest. Der er jo forskel på "kristen" og "kristen". Der findes kristne kristne og afkristnede kristne. Der findes en sekulær, og til tider ligefrem anti-kristen, "protestantisk" kultur, og

så findes der ægte protestantisk tro.

Og det den ene gør, kan man ikke nødvendigvis beskylde den anden for. Ligesom man ikke nødvendigvis bliver kristen i åndelig forstand ved at blive en del af denne "protestantiske" kultur. Vi danske kristne oplever fx os selv som et svinende mindretal i et land, hvor kristendommen ganske vist stadig er syet ind i Dannebrog og stadig kan spores i visse ideologiske og kulturelle træk, men hvor troen på Kristus i vid udstrækning er filteret væk.

En relation

Men så spørger jeg alligevel mig selv, om vi selv nu får styret os helt fri af ideologiseringens skær?

Vi har "kristne" skoler, "kristne" partier, og kæmper for "kristne" værdier. Det er alt sammen godt og vigtigt (!), men glemmer vi i farten, at det dybest set kun er et menneske, der kan være "kristent"? For selv om den kristne tro kan formuleres ideologisk, så er den ikke i sig selv nogen ideologi, men en relation; en levende relation til den levende Gud

i Jesus Kristus. En relation, som i øvrigt kan få ganske forskellige kulturelle og politiske nedslag.

En ideologi er noget, jeg holder for sandt, en tro eller livsholdning, jeg har, en anskuelse jeg tilslutter mig, identificerer mig med, rejser som mit banner. Det er kort sagt mit. Kristentroen derimod er et dynamisk og levende gudsforhold, som jeg ikke ejer, men bestandig må modtage i samvær med Ham; ganske som mit ægteskab ikke er en ideologi (eller skulle jeg hellere sige:

helst ikke skulle være det), men består i og lever af fællesskab og nærvær mig og min liv imellem. Kristentroen består i efterfølgelse, ikke i værdipolitik, apologetik og kultur. Den næres ved ord og nadver, og lever og ånder i bøn. Yakir fandt denne dimension, mens han var her i Jaffo og tog noget nyt med sig tilbage til USA. "Kom og følg mig", siger Kristus endnu engang – også til os "kristne".

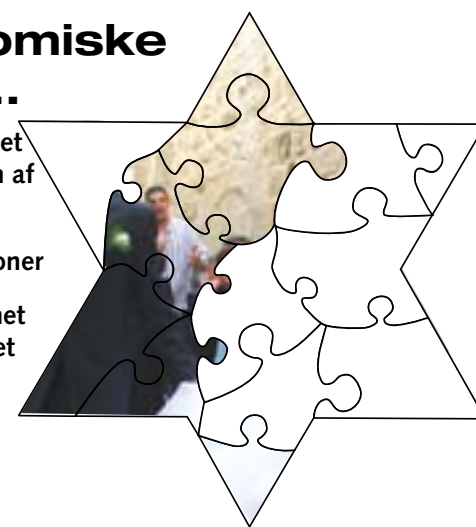
Det økonomiske puslespil...

Følg med i, hvordan det går med indsamlingen af midler til arbejdet.

Budget: 1.900.000 kroner

Per 1. juli er indkommet 611.000 kroner, hvilket svarer til 32% af budgettet.

Hjælp os med at gøre puslespillet færdigt!

Sekretariat

Sekretariat
Ydre Missions Hus
Nørregade 14
6070 Christiansfeld
Tlf. 7456 2233
Kontorassistent
Jeanette Wind
@: kontor@israel.dk
Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743
konto nr. 0003054500

Hjemmeside.
www.israel.dk
Generalsekretær
Bodil F. Skjøtt
Tlf. 7356 1276
Mobil 2371 8264
@: general@israel.dk
Ungdomssekretær
Se s. 8

Landsstyret

Formand
Teol. dr. Kai Kjær-Hansen
Tlf. 8622 6470
@: kkh@israel.dk
Forhenværende MF
Henning Lysholm
Christensen
Tlf. 9722 3148
@: lysholm@post10.tele.dk

Sognepræst
Peter Ø. Jacobsen
Tlf. 7592 0121
@: poej@km.dk
Konsulent
Bent Jakobsen
Tlf. 7594 2991
@: bent.jakobsen@get2net.dk

Cand.mag.
Hanne Skjølstrop Mikkelsen
Tlf. 8730 3077
@: hanne@israel.dk
Redaktionel medarbejder
IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Tlf. 7586 1221
@: hedager@israel.dk

Sognepræst
Erik Nikolajsen
Tlf. 9712 0417
@: erni@km.dk
Sognepræst
Heinrich W. Pedersen
Tlf. 7588 3012
@: hwpe@km.dk

Udsendinge

Jaffo
Jan og Vicka Mortensen,
Immanuel Church,
Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783
Tel Aviv 61016, Israel
Tlf.: +972 3 682 0654
Fax: +972 3 682 6409
@: mortensen@israel.dk

Jews for Jesus har netop lavet en kampagne i Israel, som i sandhed kan siges at være en "Jesus-kampagne", idet de spiller på de forskellige hebraiske navneformer, som Jesus af Nazaret er kendt under i Israel i dag. Men hvad betyder Jesus-navnet egentlig? Hvordan forholder vi os til det? Her er et par glimt af Jesus-navnets historie.

Jesus er navnet mageløst

Af Kai Kjær-Hansen

Vi synger med Grundtvig "Jesus er navnet mageløst". Og med Per Nord-sletten "Jeg kender et navn med så dejlig en klang." Og med David Welander: "Navnet Jesus blegner aldrig".

Hvorfor er Jesus-navnet "mage-løst"?

Det er det heller ikke i sig selv! Hvorfor har det "så dejlig en klang"?

Det har det heller ikke i sig selv! Hvorfor blegner Jesus-navnet aldrig? Welander giver svaret: "Ved det navn min sjæl fandt frelse, / Intet andet frelse kan".

Dette er et ekko af apostlen Peters ord i Jerusalem kort tid efter Jesu død og opstandelse. Han har helbredt en lam "i Jesu Kristi, nazarærens, navn" (ApG 3,6). Johannes og Peter stilles derefter for Det Jødiske Råd. I den sammenhæng siger Peter: "Og der er ikke frelse i nogen anden, ja, der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved" (ApG 4,12).

Når der her tales om "nogen anden", tænkes der på personen Jesus. Når der tales om "noget andet navn", tænkes der også på personen Jesus. Ordet "navn" er en omskrivning for "person" - og alt det, som denne person står for.

Historisk set

Historisk set er Jesus-navnet ikke "mageløst". På Jesu tid var navnet Jesus et af de mest almindeligt brugte drengenavne. Den jødiske historieskriver Josefus nævner i sine værker omkring 20 forskellige personer med navnet Jesus. Inskriptioner med navnet Jesus - på hebraisk Jeshua -

findes der også en del af.

Hvad Jesus af Nazaret hed på hebraisk, kan man udtale sig om med meget stor sikkerhed. Hans navn var Jeshua. Det er en kortform af den længere form Jehoshua, som på dansk gengives med Josva.

Hebraiske navne har almindeligvis mening. Sådan er det også med Jehoshua/Jeshua.

Det betyder noget i retning af "den, ved hvem Herren frelser." En saglig korrekt gengivelse er "Herrens frelse".

I Palæstina på Jesu tid løb der altså mange drenge rundt med navnet Jeshua. I den forstand er navnet ikke mageløst.

Om navnet Jeshua/Jesus er særligt kønt - eller skønt - og har en særlig dejlig klang, vil der være mange meninger om. Sådan er det med navne i det hele taget. Det siges, at pædagoger og lærere har specielle vanskeligheder, når de skal vælge et navn til deres barn. For når den ene nævner et "kønt" navn, kommer den anden til at tænke på en snotdum unge fra klassen - netop med det navn.

Oplevelsen af Jesus-navnet

Vores oplevelse af et navn er således meget subjektiv og styret af en lang række faktorer, fx af historisk, religiøs, kulturel, socio-

Ikke alle jøder i Israel syntes om Jews for Jesus' Jesus-kampagne og ødelagde reklamerne på busserne. Men når det var muligt blev de vandaliserede reklamer repareret.

logisk art samt af navnerpertoiret i vores miljø.

Hertil kan lægges en række emotionelle, psykologiske, æstetiske faktorer samt navngivnings-traditionen i vores miljø. At vi i dag ikke bruger "Jesus" som almindeligt personnavn - som man fx gør i spansk-talende lande - er en navnehistorisk tilfældighed.

En væsentlig faktor, som bestemmer vores oplevelse af et navn, er personens historie eller liv. Bedsteforældre, der ikke kunne fordrage det navn, som deres barnebarn fik ved fødslen, kommer hurtigt til at holde af navnet, fordi de elsker deres barnebarn.

Når vi som troende drages af Jesus-navnet, er det fordi vi er draget af personen Jesus af

Nazaret. Hans historie, det der fortælles om ham, alt det gode vi har fået del i gennem tro på ham påvirker vores oplevelse af hans navn. Og omvendt: når fx mange jøder op gennem historien har smædet Jesus-navnet, skyldes det ikke, at navnet Jeshua som sådan er et dårligt eller grimt jødisk navn. Nej, jøders oplevelse af Jeshua-navnet er påvirket i negativ retning af alt det onde, som kristne har gjort mod dem - ofte i Jesu navn.

Jesus-navnet skifter valør

Som sagt var Jeshua-navnet et almindeligt navn på Jesu tid. Folk, der ikke kendte Jesus af Nazaret, havde således et "neutralt" forhold til navnet.

På et tidligt tidspunkt har folk stillet spørgsmålet: Hvem er Jesus? De troende har svaret med såkaldte kristologiske betegnelser: Han er Kristus, Herren, Guds søn osv. I dette tilfælde fokuseres opmærksomheden mod de kristologiske betegnelser.

På et tidligt tidspunkt har ikke-troende hørt, at de troende talte om Kristus, om Herren, om Guds søn osv. Det har fremkaldt spørgsmålet: Hvem er denne Kristus, denne Herren, denne Guds søn? Svaret har lydt: Det er Jesus. I svaret er Jesus ikke

længere neutralt. Det har skiftet valør.

Hermed har Jesus-navnet fået nogle overtoner. I NT er navnet Jesus fortsat et personnavn, men det er et navn, der indeholder kristologiske overtoner.

Når man som troende hører navnet Jesus nævnt, hører man meget mere end bare et navn. Man associerer til alt det, som navnbærerens historie står for. Kort sagt: frelse. Den "mageløse" frelser - og frelse - som skænkes i Jesus, gør Jesus-navnet "mageløst" - for os. Og ikke omvendt!

Læs mere om Jesus-navnet på s. 6

Jeshua-navnet fra en gravinskriftion i Palæstina på Jesu tid.

Køb Kirsten Stoffrengens Pedersens smukke ikon-kort og støt Israelsmissionen.

Et sæt med 8 dobbeltkort med kværtter samt to enkeltkort: kr. 100.
Bestilling:
Israelsmissionen
Nørregade 14,
6070 Christiansfeld.
Tlf. 7356 1278
kontor@israel.dk

Avisen

Jerusalem
Hans-Ole Bækgaard
Den Danske Kirke
Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97892
Tlf. + 972 2 5324 254
@: olsen@israel.dk

Volontører i Jaffo
Elisabeth og David Serner
@: serner@israel.dk

Musalaha
Louise Vibjerg Thomsen
@: louise_v_thomsen@hotmail.com

Kirkevolontør i Jerusalem
Maria Mark Hansen
@: maria@israel.dk

Evangeliet og den jødiske verden
Oplag: 5.000
ISSN 0907-2314
Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion
Birger Petterson
Bodil F. Skjøtt

Kai Kjær-Hansen
(ansv. for siderne 1-6)
Box 11, 8520 Lystrup
Tlf. 8622 6470
@: dimavis@israel.dk

Flytning m.v.
Adresseændring meddeles til Post Danmarks lokale postkontor, hvor-efter Israelsmissionens Avis automatisk

bliver sendt til den nye adresse i Danmark.
Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionens sekretariat.
Ved uregelmæssig levering samt afbestilling kontakt sekretariat.

Layout: www.betteridea.dk, Vejle
Tryk: Vinderup Bogtrykkeri a/s
7830 Vinderup

I året for statens Israels 60-års jubilæum ser vi gennem en række artikler på, hvordan tingene udviklede sig for Jesus-troende jøder og de kristne missionærer i Palæstina omkring 1948.

ISRAEL
60

3

Som tidligere omtalt i Avisen valgte en del Jesus-troende jøder – og andre – at lade sig evakuere kort tid før den 14. maj 1948, hvor staten Israel blev proklameret. Det forårsagede en del bitterhed hos nogle af de Jesus-troende jøder, der forblev i den nye stat. Nogle af de tilbageblevne opfattede dem, der rejste, som "utro" og "forrædere". Bodil F. Skjøtt og Kai Kjær-Hansen har mødt et par af dem, der dengang forlod landet gennem "Operation Mercy". Deres livshistorie viser, at Gud ikke slog hånden af dem, fordi de forlod Palæstina kort tid forud for statens Israels oprettelse.

Ursula og Ruth Nehab og "Opera

Af Kai Kjær-Hansen
og Bodil F. Skjøtt

"It was a very dicey time" siger Ursula Jones, da vi spurgte hende, hvordan det havde været at være i Jerusalem i foråret 1948. Hendes søster Ruth Achis, som også var der, da vi besøgte Ursula, samstemmer med et "yes, very dicey". Terning hedder på engelsk "dice", og når situationen er "dicey", er den usikker, risikofyldt; man ved ikke, hvad resultatet bliver.

Vi besøgte de to søstre på det hjem, hvor Ursula nu bor i den lille engelske by Cheltenham tre timers kørsel fra London. Ruth bor på et andet hjem få minutters gang derfra.

Inden Ursula og Ruth giftede sig til henholdsvis Jones og Achis, hed de begge Nehab til efternavn efter deres tysk-jødiske far. Det var også, fordi de havde en jødisk far, at de som børn i 1936 var kommet til det, som indtil

Ursula Jones – født Nehab og nu 81 år.

midten af maj måned 1948 hed Palæstina.

Grunden til vores besøg hos

dem var et ønske om bedre at forstå, hvordan livet var i Jerusalem i tiden op til staten Israels

dannelse. Især ville vi gerne forstå de overvejelser, som missionærer, missionselskaber og ikke mindst

Jesus-troende jøder med tilknytning til englænderne, gjorde sig i månederne op til staten Israels oprettelse. Var det forbundet med ikke blot besvær, men direkte livsfare, at man havde forbindelse med englænderne – hvad enten det drejede sig om, at man arbejdede for de dengang forhadte briter eller havde forbindelse med britiske missionselskaber?

I hvert fald mente en række missionselskaber i foråret 1948, at situationen for mange Jesus-troende jøder ville blive så uholdbar i forbindelse med staten Israels oprettelse, at det bedste var at få dem evakueret. Dertil krævedes, at den engelske regering gav indrejsetilladelse.

Ursula og Ruth bliver en del af det, som kom til at gå under betegnelsen "Operation Mercy", selv om de to søstre ikke kender til – eller husker – selve betegnelsen, og også selv om Ursula havde gjort sig nogle planer for sit eget liv forud for denne "Operation Barmhjertighed".

Ursula og Ruth Nehab kommer som børn til Palæstina

Både Ursula og Ruth forlod Palæstina, inden den nye stat Israel blev oprettet i 1948. Men hvordan og hvorfor var de og deres forældre i det hele taget havnet i Palæstina?

De to søstres og deres families historie begynder i Berlin. Deres far var jøde og en dygtig arkitekt, der havde giftet sig med en kristen tysker. For begge forældre gjaldt dog, at de var mere tyskere og berlinere, end de var henholdsvis jøde og kristen. Hverken Ruth, der er født i 1924, eller Ursula, der er tre år yngre og fra 1927, husker andre jødiske traditioner fra deres hjem, end at deres far tændte lys på dagen for sine forældres død.

Deres far var også så integreret i det tyske samfund, at han nægtede at tro på, at Hitlers race-program mod det jødiske folk ville blive gennemført. Det var simpelthen for absurd. Dog besluttede han at flytte familien fra Berlin to Wiesbaden i 1933, indtil, som han sagde, "den værste retorik har lagt sig". Men i 1935 lod han sig overtale til helt at forlade Tyskland og rejse til Palæstina. Familien havde først tænkt, at faderen skulle rejse alene. Det var jo ham, der var jøde. Senere forstod de, at sådan tænkte Hitler ikke. Faderen havde lavet et vandingsprojekt og fået kontakt med folk i Palæstina, som ville forsøge at realisere det. Derfor fik de også ganske hur-

tigt indrejsevisum. Allerede på det tidspunkt var det begrænset, hvor mange jøder englænderne gav indrejsetilladelse til Palæstina. Sådan gik det til, at først faderen i slutningen af 1935 og senere hele familien i sommeren 1936 kom til Palæstina. De kom med båd til Haifa og efter nogle måneder i Tel Aviv flyttede de til Jerusalem.

De oplevede Krystalnatten

I 1937 døde Ursulas og Ruths morfar i Tyskland, og sammen med sine to døtre rejste moderen året efter tilbage til Tyskland for at være hos sin mor. Sådan gik det til, at Ruth og Ursula kom til at opleve Krystalnatten i Tyskland i november 1938. Den nat blev

mange jøder myrdet, flere hundrede synagoger gik op i brand, og tusindvis af jødiske forretninger blev ødelagt og deres vinduer smadret – hvilket gav den nat navnet "Krystalnatten".

Ikke mindst denne pogrom fik faderen til at insistere på, at de straks kom tilbage til Palæstina.

Tilbage i Jerusalem blev Ruth og Ursula i første omgang undervist hjemme af deres mor. Dels på grund af sproget – de talte kun tysk – og dels af økonomiske grunde. Senere blev Ursula sendt på en kristen skole i Jerusalem, en missionskole drevet af flere engelske missionselskaber.

Her lærte hun for første gang at bede Fadervor som en bøn og begyndte at læse i Bibelen.

Gennem skolen fik de kontakt med folk, der var tilknyttet Christ Church inden for Jaffaporten, og de to piger begyndte selv at gå til gudstjeneste dér. Under en vandretur oplevede Ursula at få et kald fra Gud. Kirkens præst spurgte, om hun ville modtage konfirmandundervisning. Det ville hun gerne, og Ruth blev draget med, selv om troen dengang ikke betød så meget for hende. De to piger, som nu var unge kvinder på over 20 år, blev konfirmeret i februar 1947. Forældrene havde ingen indvending mod dette. Forældrene var endda med til højtideligheden i Christ Church.

Ursula og Ruth – og deres mor - rejser fra Palæstina i 1948

For Ursulas vedkommende var grunden til at rejse fra Palæstina ikke så meget forbundet med ængstelse for fremtiden. Og dog: hun havde haft ubehagelige oplevelser med nogle arabere, som havde truet hende på livet.

uddannelse stille sig til rådighed for jødemission.

Ursula skulle begynde sin uddannelse i London engang i maj måned 1948. Hun fik del i den kvote af visa, som den engelske regering udstedte til jødekristerne, og kom af sted med British Airways, som allerede

jødiske befolkning i Jerusalem. Ret hurtigt efter at Ursula var fløjet ud af landet med British Airways i slutningen af april måned, indstillede de også helt flyvningen. Det sidste fly tog kun selskabets eget personale med og dermed var der lukket for flyafgange til London. Det britiske mandat lakkede mod enden, og man vidste, at krigen stod for døren.

de et par uger senere gik ombord på et skib i Alexandria med kurs mod Liverpool sammen med andre, som også søgte væk fra urolighederne.

Mistænkt

En af de oplevelser, som gjorde, at de besluttede sig for at forlade Palæstina i maj 1948, var et forhold hos den jødiske modstandsgruppe, Hagana.

Senere forstod Ruth, at hun var mistænkt for at være spion for det britiske militær. Hun arbejdede som sekretær for de britiske telegraftrupper, som havde kontor ikke langt fra hotellet King David. I forbindelse med et besøg hos familiens jødiske tandlæge var både Ruth og hendes mor blevet samlet op af Hagana og udspurgt om deres forhold til

ation Mercy”

Andre af hendes Jesus-troende jødiske venner havde haft tilsvarende ubehagelige oplevelser ved at blive kidnappet af jødiske modstandsbevægelser og forhørt om deres forhold til briterne. Deres forbindelse med britiske missionselskaber - eller fordi de arbejdede for briterne - vakte mistanken om, at de var spioner for de dengang forhadte briter.

Men Ursula havde allerede lagt planer for sin fremtid, og de handlede i høj grad om en fremtid i Israel. Hun ville først til England for at uddanne sig til sygeplejerske - og med den

dengang fløj på ruten London - Lydda, som lufthavnen hed, inden den fik navnet Ben Gurion opkaldt efter den nye stats første leder. Hun fortæller, hvordan hun blev kørt til lufthavnen af en af missionens præster i Jerusalem. Turen gik godt, hvilket ikke var nogen selvfølge, for i april måned 1948 var en sådan tur ganske "dicey" og forbundet med fare. En af de broer, de måtte passere for at komme fra Jerusalem til Lydda, blev sprængt i luften et par dage senere som et led i arabernes forsøg på at afskære forsyningerne til den

Den øvrige del af Nehab-familien

Ruth og resten af familien havde først ingen planer om at forlade Palæstina, men situationen udviklede sig sådan, at de sammen med mange andre ændrede planer. I begyndelsen af maj måned forlod Ruth og hendes mor Palæstina i et lille propelfly, som lettede fra Kalandia-lufthavnen ca. 10 kilometer nord for Jerusalem. Ruth husker, at der foruden hende og moderen også var et par arabere ombord. Flere var der ikke plads til i det lille fly. De fløj fra Jerusalem til Cairo, hvor de fik forbindelse med missionens missionærer dér, inden

30-året for staten Israels selvstændighed i 1978 blev fejret med denne plakat, hvor der på hebraisk står "Shalom". Det var for 30 år siden udtryk for et ønske. I 60-året for den nye stats oprettelse - her i 2008 - må vi fortsætte med at bede om Shalom - fred - for de stridende parter i Mellemøsten.

englænderne. "De endte med at lade os gå, men det var ikke en rar oplevelse at blive udspurgt og være under mistanke af folk, som peger på dig med en maskinpistol", bemærkede Ruth. Det var ganske "dicey".

Ursula vender tilbage til Israel

Nogle få uger efter at Ursula var kommet til England i 1948, begyndte hun på en sygeplejerskole, men gennemførte kun det første år. Allerede da stod det klart, at det engelske missionselskab CMJ ikke ville genoptage deres hospitalsarbejde i Jerusalem. Af selskabet blev hun derfor rådet til at uddanne sig på en bibelskole.

Hun var stadig overbevist om, at hun skulle være missionær og gerne i Jerusalem, hvis det kunne lade sig gøre. En tjeneste i Tunis blev dog også overvejet. Det blev dog Jerusalem, og i 1952 var hun tilbage i den by, hun havde forladt i 1948. Her blev hun sekretær for sin tidligere konfirmationspræst, Hugh Jones, som var blevet i Jerusalem under Uafhængighedskrigen. Og året efter, i 1953, blev hun hans kone og blev således til Mrs. Ursula Jones.

Der var sket meget i Israel i de fire år, Ursula havde været borte. Jerusalem var nu en delt by, og Christ Church, hvor det hele var begyndt for hende, lå

nu i den arabiske del af byen. Det engelske missionselskabs arbejde blandt jøder i Jerusalem, som Ursulas mand, Hugh Jones, ledte, havde nu sit centrum i Paulus Kirken. Den var oprindeligt bygget med henblik på araberne, men lå nu på den jødiske side af grænsen. Her arbejdede de begge de følgende 10 år, indtil Hugh i 1963 blev syg, og de måtte tilbage til England. De efterlod deres to døtre i Jerusalem i otte måneder, og efter Hugh Jones død i maj 1964 vendte Ursula tilbage til Israel - stadig usikker på, om det var her, hun skulle være.

Samme år flytter hun og hendes to døtre til England. Hun blev kontorsekretær på missionens hovedkvarter i London og gik først på pension i 1992.

"40 år fik jeg lov til at arbejde for jødemissionens sag, hvilket jeg er taknemlig for," siger hun.

Ruth og forældrene

Sammen med moderen boede Ruth den første tid i London, hvor hun arbejdede for KFUM & K på en uofficiel tilladelse. Senere fik hun arbejde som sekretær for de amerikanske tropper og flyttede

til Wiesbaden i Tyskland. Her blev hun gift med en mand, hun tidligere havde mødt i Jerusalem.

Han var græker og græsk ortodoks kristen og arbejdede i olieindustrien. Hans arbejde gjorde, at Ruth fik et om muligt endnu mere omskifteligt liv, end hun allerede havde haft. Fra Tyskland flyttede de til Cairo og sidenhen boede de flere steder i USA og Canada, indtil hun selv i 1984 kom tilbage til England. Først i moden alder begyndte troen på Jesus at betyde noget for hende.

Ursulas og Ruths mor flyttede også til Tyskland. Deres far havde ikke forladt Palæstina/Israel i 1948, men var som den eneste i familien blevet tilbage. Men et par år efter staten Israels oprettelse besluttede han, der var tysk jøde, sig for at forlade den nye jødiske stat. Han blev genforenet med sin kone i Tyskland. "Han var for meget europæer og kunne ikke finde sig til rette i en mellemøstlig kultur", forklarer døtrene.

Aldrig forladt af Gud

Vi nåede ikke længere i historien den formiddag. Det var blevet tid til lunch, og de to søstre skulle til

hver deres spisesal. De lignede de øvrige pensionister, som vi så på vores vej ud. To søstre på henholdsvis 81 og 84, men med sig havde de en historie og et liv, som havde ført os vidt omkring. Et par svar på vores spørgsmål om andre personer, der var involveret i "Operation Mercy" havde vi også fået.

De to søstre havde forladt Palæstina i foråret 1948 - kort tid før statens Israels oprettelse. Men begge udtrykte de stor taknemlighed over, at Gud ikke havde forladt dem og stadig var dem nær i deres høje alder.

Deres livshistorie er for os en påmindelse om, at man ikke skal være for hurtig med at fælde domme over dem, der i foråret

Da Ursula vendte tilbage til Israel i 1952 så årets plakat til Uafhængighedsdagen sådan ud. "De, der sår under tårer, skal høste med jubel" (Salme 126,5).

1948 forlod Palæstina. Og slet ikke fælde domme over deres forhold til Gud. At de lod sig evakuere er en sag mellem dem og Gud.

Jeshua Joshia: Jesus skal frelse

Af Kai Kjær-Hansen

Kun ét sted i NT gives en forklaring på Jesus-navnets mening, nemlig i navngivningsscenen i Matthæusevangeliet (1,18-21). Herrens engel siger til Josef om Maria: "Hun skal føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus; for han skal frelse sit folk fra deres synder" (Matt 1,21).

På græsk er ordspillet gået tabt. Tilbageoversætter man til hebraisk, fremstår ordspillet: Jeshua Joshia. Ordet "Joshia" er fremtidsform af det hebraiske verbum "at frelse".

Egentlig behøvede Herrens engel ikke at have sagt mere, hvis opgaven bare var at afdække betydningen af navnet Jeshua – at navnet som sådan har noget at gøre med "at frelse". Tilføjelsen "fra deres synder" er derfor vigtig. Hermed angives arten af den frelse, som Jesus skal bringe. Uden denne tilføjelse kunne man tro, at Jesus var udset til at frelse/redde sit folk fra den romerske besættelsesmagt. Den mulighed er udelukket for Matthæus.

Matthæus siger altså: Vil du have at vide, hvad det med Jesus af Nazaret drejer sig om, så finder du det – kort sagt - i hans navn, men bemærk tilføjelsen "fra deres synder". Jesus skal frelse fra synd. Glemmer du det – og bruger du Jesus og Jesus-navnet – til andre formål, er du på gale veje.

I Jesu navn

Et skræmmende eksempel på misbrug af Jesus-navnet findes hos Mattæus, når han fortæller om falske profeter, der har profeteret og uddrevet demoner i Jesu navn, men som alligevel på dommens dag vil blive vist bort (Matt 7,21-23). Selv om de udvirker noget godt, vil de blive afvist, velsagtens fordi deres mægtige gerninger i Jesu navn ikke som forudsætning har det, der er udtrykt i Matt 1,21: troen på, at Jesus er den, der frelser fra synd.

Gennem tiderne har troldmænd – hvad enten de var af jødisk eller kristen herkomst - forsøgt at bemægtige sig kraften i Jesus-navnet. Et tidligt eksempel herpå

Jews For Jesus brugte roterende gadereklamer i deres kampagne. Læst fra højre: Jeshu/Yesu = Jeshua/Jeshua

Jeshua/Jeshua = Jeshuah/Jeshuah; det sidste betyder på hebraisk "frelse"

findes i Apost-lenens Gerninger 19,13-20, hvor Skeuas' sønner, nogle jødiske dæmonbesværgere, besværgede nogle demoner "ved den Jesus, som Paulus forkynder". En sådan brug af Jesus-navnet tages der i NT afstand fra.

Allerede fra omkring år 100 e.Kr. er der kilder, der viser, at kristne – og andre – har spekuleret i Jesus-navnet ud fra navnets numeriske værdi. Undertiden kom der fromme betragtninger ud af sådanne spekulationer. Men en sådan talmystik bør alligevel afvises.

Med reference til Jesus

I NT findes vendingen "Jesu navn" forbundet med flere forskellige præpositioner. En hyppig frase er i Jesu navn. Det er hverken en trylleformular eller en magisk vending. De forskellige vendinger siger noget om den troendes eksistens, liv og aktivitet. Et par eksempler: Ved dåben i eller til Jesu navn sættes man ind i hans sfære. Troen udvirkes ved Jesu navn, dvs. ved ham. Paulus bekæmpede Jesu navn, men kaldes til at bringe Jesu navn frem, dvs. forkynde evangeliet. Man underviser, taler og virker i Jesu navn, dvs. i livssamfund med ham, med henblik på ham, i taknemlighed til ham eller på hans autoritet.

Man påkalder Jesu navn og beder til Gud i Jesu navn; beder og lever - så at sige – "med reference til Jesus", til den Jesus, som kom for at frelse fra synd. Uden denne "reference" til Jesus tør vi ikke møde Gud. Uden denne

"reference" tør vi ikke dø vor død. Uden denne "reference" til Jesus er vor kristne aktivitet intet værd.

Lovprisningen af Jesus – og hans navn - hører med til urkris-

tendommens tidligste historie. Og selv om det svimler for os, så skal – som det hedder i en af de ældste kristne hymner, vi kender til – "hvert knæ engang bøje sig i Jesu navn og hver tunge be-

kende: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære" (Fil 2,10-11). Mageløst!

MØDER & TEMA-AFTENER

Bestil et møde med en engageret taler, aktiv i Israelsmissionen.

For mødeprogram: se dagspressen, kirkeblade eller Israelsmissionens hjemmeside www.israel.dk

Israel Rejsen til Jerusalem >>>>>>>>>>

Israel, Palæstina og Jordan
10 dage, 19. - 28. september 2008
Rejseleder: Jens Arne Skjøtt Kr. 12.395,-
Jubilæumsrejse - Israel, Palæstina, Tyrkiet, Grækenland og Rom
16 dage, 28. september - 13. oktober 2008
Rejseleder: Mogens Hansen Kr. 24.990,-
Øvrige afrejser 2008: 3. - 11. oktober

Kontakt os eller se mere på www.unitasrejser.dk

www.unitasrejser.dk
87 231 240

Unitas > Rejser
Mere end rejser

Nyheder - Bibelens troværdighed - arkæologisk sidelys

Bliv abonnent på bladet TEL

Kom et 'spadestik' dybere i Bibelens verden med Selskab for Bibelsk Arkæologis blad

Herodes Antipas i Galilæa - ven eller fjende af Jesus?

Introduktionstilbud:
Årgang 2007 og 08 for 145 kr
(95 kr for unge under 26 år)

Se mere på • www.bibelskarkaeologi.dk
eller skriv til • jbm@bibelskarkaeologi.dk

imt
Indre Missions Tidende

- tæt på livet

Kristent ugeblad
Prøv det gratis
www.imt.dk - 82 27 13 35

ISRAEL - PÅ EGEN HÅND

- Flybillet fra kr. 4.200,- inkl. skat.
- Vi booker hotel, bil, delfin snorkling & andre arrangementer efter DIT ønske.
- Volontør i KIBBUTZ**
- Unge mellem 18 & 35 år.
- Oplev Israel fra en ny & spændende vinkel.

Yderligere information, kontakt:

REJSE FELIX

75 92 20 22
israel@felixrejser.dk

Få mere at vide om, hvordan du kan støtte Israelsmissionen gennem **arv og testamente** ved at ringe til generalsekretær **Bodil F- Skjøtt** på tlf. **74 56 22 33**

Så stop dog...!

Israelsmissionens Unge siger STOP til palæstinensere og arabere, der ønsker Israels undergang; men vi siger også STOP til Israels urimelige behandling af mange palæstinensere, der har boet i Israel hele deres liv. Denne beretning fra det virkelige liv i dagens Israel illustrerer sagen

Af Peter Madsen,
Ungdomssekretær i IU

Mona er en 33-årig palæstinenser, der har boet på Vestbredden hele sit liv. Hun er gift med Habib; en palæstinenser med statsborgerskab i Israel og USA. Sammen har de Ramzi på 5 måneder.

I foråret 2008 var Mona og babyen rejst fra et familibesøg i USA til Jerusalem, idet de var tvunget til at rejse hjem i 4 måneder for at kunne bevare deres status som fastboende i Jerusalem. Det ironiske er, at hun har levet hele sit liv i Jerusalem; hendes palæstinensiske familie har levet i Jerusalem og Palæstina i århundreder. Men på trods af disse fakta så er palæstinensere ikke at regne for 'permanent

fastboende' ifølge israelsk lovgivning. På grund af denne lov kan palæstinenserne altid miste deres opholdstilladelse.

Mona har levet hele sit liv i Israel, men som palæstinenser skulle hun i 2008 forny sit 'indrejse visum til Israel'. Hendes ansøgning om fornyelse blev afvist af staten Israel, idet de ved at henvise til Habib, hendes amerikansk-palæstinensiske mand, kunne postulere, at Mona ved at rejse til USA havde valgt ikke længere at ville være fastboende i Israel. Det skal hertil siges, at palæstinensere modsat israelere ikke må have dobbelt statsborgerskab.

Mona mistede i sidste ende sin

copyright Nancy Updike / HearingVoices.com

status som fastboende palæstinenser i sit eget moderland! Nu kan hun kun søge den israelske ambassade om lov til at være turist hos sin egen familie, der alle bor i Israel.

Yderligere fik deres spæde søn Ramzi kun turist-visum ved deres indrejse til Israel, selv om Mona på det tidspunkt var statsborger i Israel. Mona siger ironisk, at Ramzi endnu ikke kan sige ét eneste ord – alligevel bliver hans opholdstilladelse indskrænket ud fra den formodning, at han er en trussel mod Israel!

Mona klager sig højlydt. Hun er statsborger i et land, der ikke vil have hende, hendes mand eller baby, selv om de altid har boet i landet. Hun kalder det 'diasporaen af 1948' og glæder sig til dén dag, hvor alle palæstinensere kan rejse tilbage til deres hjemland.

Om Mona er kristen palæstinenser eller ej, er hendes sorg og klage noget vi som Israelsmissionens Unge må lytte til. Ligesom vi må lytte til de israelere, der lever i frygt for terroristan-

greb. Israelsmissionens Unge ønsker at lytte til begge parter i sagen, og det bedste sted at gøre dette er via Musalaha. Her bliver ordene sagt, og mennesker forsonet i Kristus Jesus.

I SEPTEMBER 2008 FÅR VI BESØG AF FOLK FRA MUSALAHA - SE HJEMMESIDEN FOR MERE INFO OG FOR AT BESTILLE ET MEGET SPÆNDENDE MØDE!

SE HVEM IU SENDER UD...

Jews for Jesus mødte jøderne i New York med evangeliet gennem en kampagne d. 30. juni til d. 26. juli. Israelsmissionens Unge var så heldige at kunne sende tre volontører af sted som stewards.

Birgitte

I samarbejde med Jews for Jesus i New York hjalp Karen Højlund, Birgitte Wagner Olesen og IU's volontørkoordinator Jeanette Wind med det praktiske arbejde forud, under og især efter kampagnen. IU opfordrer alle medlemmer til at bede for den opfølgning der lige nu sker i New York - må jøderne få mod til at høre mere om Jesus.

Karen

Jeanette

Læs volontørenes beretninger på www.ung.israel.dk

Meet The People of Israel-programmet modtager i E08 den 19-årige volontør Julie Hvas Skovgaard, der fra d. 3. - 31. august 2009 skal arbejde på Alyn Hospital i Jerusalem.

Forinden har Julie H. Skovgaard været praktisk hjælper ved afholdelse af en børnesommerlejr i forbindelse med Jews for Jesus.

Vi ønsker Julie Guds fred, og vil opmuntre alle til at bede for hende. Du kan også følge hende på ung.israel.dk.

www.bigphoto.com

Kirkevolontør:

Musikalitet og eventyrlyst er vigtige ingredienser i en kirkevolontør. Det har Maria Mark Hansen, 18.

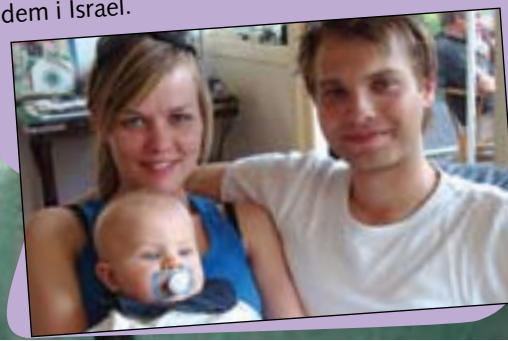
Hun er lige blevet student fra Ringkøbing Kristne Gymnasium og rejser til Israel i starten af efteråret, og skal i samarbejde med pastor Hans-Ole Bækgaard varetage de guidede ture der bliver arrangeret ud fra Den Danske Kirke, spille til gudstjenesterne for den danske menighed i Redeemer Church i Den Gamle By i Jerusalem, og tage vare på de ekstra udfordringer der vil komme i forbindelse med højtider og et muligt øget antal af danske volontører eller turister. Vi glæder os over at have fået Maria som kirkevolontør - og tænker... "Hun skal da til Jerusalem!"

Medarbejdere til Jaffo:

Til at hjælpe Jan og Vicka i Immanuelkirken i Jaffo har vi fundet to (nu 3) utrættelige og Israel-begejstrede folk!

Elisabeth, David og lille Nathanael Serner skal fra sensommeren og et år frem til Immanuel kirken ved Jaffo, Tel Aviv, hvor de skal være med i arbejdet dér, udsendt af Israelsmissionen. Sammen med andre medarbejdere får de ansvar for ungdomsarbejdet og kirkens børnearbejde, lovsangen ved gudstjenesterne, evangelisation ud fra menigheden og andre praktiske opgaver ud fra kirken og menig-hedshuset.

Vi takker dem for deres indsats i København ibdtil nu, og vil nu opfordre alle til at bede for dem i Israel.

Hvem kan sove i Berlin?

Kom med Israelsmissionens Unge til Berlin fra mandag d. 13 – lørdag d. 18. oktober 2008. Forhåbentlig får vi sovet lidt - men vi skal for det meste have det rigtig sjovt!

Målet er, at studieturen vil give deltagerne et rejsefællesskab med hinanden. Vi skal møde messianske, verdslige og ortodokse jøder; vi får oplevelsen af Berlin som et unikt jødisk rum med masser af forskellige tegn på en enorm jødisk arv, samtidig med at historien om 2. Verdenskrig, nazismens antisemitisme og Holocaust tager sit udgangspunkt fra denne by. Deltagerne vil bo på hostels i denne fascinerende by. Vi skal besøge museer, opleve den gamle jødiske bydel, høre

de tyske jøders personlige historier, og få mere viden om den nutidige store jødiske befolkning i henholdsvis Berlin og Tyskland. Deltagerne vil derfor modtage stor viden omkring den jødiske historie i Berlin gennem foredrag, undervisning og personlige fortællinger fra jøder i Berlin. Vi vil selvfølgelig møde Jews for Jesus i Tyskland og støtte dem med hjælp i hvilket omfang det er os muligt. Samtidig vil vi opleve Europas metropol Berlin, der er blevet et kraftcenter for udvikling og fremskridt.
Rejseledere er:
Christina Palmquist, Tobias

Nedergaard Olesen og Peter Madsen.
Pris: 2500 kroner inklusiv transport tur-retur, overnatning, guider, entré og mad. (Hvis du er medlem af en bestyrelse for en IU-Lokalforening i Danmark, er prisen 2300 kr.)
Antal deltagere: Plads til max 11 personer, så kontakt kontoret nu på unge@israel.dk
Tilmeld dig nu! – på unge@israel.dk (Tilmelding er først bindende ved betaling til reg.nr. 9743 og konto.nr. 0016529907). Seneste mulighed for tilmelding er 13. september 2008 kl. 16.00.

Savner du spænding?

"Savner du spænding i tilværelsen?" "Fedt – det lyder vildt!" "Er du nu sikker på, at det er en god idé?" Alle tre sætninger har jeg fået som svar, når jeg har fortalt, at jeg skal tilbringe en del af min sommer på en børnelejr i Nablus på Vestbredden fra d. 3. - 11. august.

Selv har jeg ikke mange betænkeligheder ved at tage af sted. Jeg glæder mig! Vi får lov til at gøre en forskel for nogle børn, der har en hverdag, der ikke er egnet for børn. Når de børn kan have deres dagligdag på Vestbredden, så tænker jeg, at jeg vel også kan klare en uge derinde. Ikke mindst fordi jeg rejser derned med et håb. Et håb om, at Gud passer på mig, og et håb om, at Gud vil noget med de børn, jeg vil møde dernede.
Hvad, vi helt konkret skal lave dernede, er et godt spørgsmål. Vi ved, der er en masse børn, der skal underholdes nogle timer hver dag. Til det formål er der en teenklub i Herning, der har samlet ca. 6000 kr ind, som vi kan købe ind for. Det glæder jeg mig meget til, for vi kan virkelig gøre meget med de penge. Der skal købes ansigtsmaling, måske vandballoner, tusser, T-shirts, slikkepinde eller andet, som kan skabe glæde for børnene.
Jeg glæder mig til at komme ned og lege, sprede lidt glæde og håb og vise børnene, at vi er nogle voksne, som har tid til dem og vil dem. Og på den måde vise, at Gud også vil dem!

Af Marie Jensby

www.ung.israel.dk

Kun for mænd! - NEGEV I DANMARK

ISRAELSMISSIONENS UNGE INVITERER TIL HERRE-VANDRETUR I DET VILDE ØSTEN D. 22-23. AUGUST 2008

Alle fyre og mænd indenfor Israelsmissionens Unge skal til august rejse sig op, spænde vandrestøvlerne, smide madkassen, soveposen og trangasættet ned i den store taske, og tage til Ry Banegård til kl. 14.15. Derfra vandrer vi gennem de frodige danske østjyske skove ad Silkeborg – Århus-ruten, der i alt vil kræve mindst 40 kilometer. Vi overnatter i telte omkring Skanderborg og ender inde i centrum af Århus Lørdag aften. En rigtig Herre-tur!
Pris: togbillet til Ry, og samarbejdet omkring maden. **Meld dig til senest fredag d. 15.08** - kontakt Peter Madsen på 30292075 eller unge@israel.dk.

KORT NYT FRA IU

- * A.S.A.P!** Israelsmissionens Unge søger to stk Ungdomsledere til forsoningsprojektet Musalaha. I bliver ansat med løn over en periode på 5 måneder, og der er mulighed for at starte 1. januar 2009 (for 5 mdr). Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF) støtter dette projekt. Jobbeskrivelsen for Musalaha-arbejdet i Israel formes efter forløbet og efter tiden for ansættelsen. Men grundlæggende skal du uddanne unge kristne palæstinensere og messianske jøder indenfor Musalaha. Kontakt kontoret hurtigst muligt, på unge@israel.dk, eller ring til 30292075.
- * FALL FUEL:** Sæt kryds i kalenderen d. 24. - 25. oktober. Gå ikke glip af IU's fede efterårslejr. Her kan du møde en masse spændende IU'ere - del jeres erfaringer og tanker og lær mere om Israel og jødernes forhold til evangeliet.
- * MISSIONÆRER:** Der er fundet et nyt præstepar til immanuelkirken i Jaffo pr 2009. Det drejer sig om de tidligere IU'ere Lisbeth og Christian Rasmussen.

Israelsmissionens Unge Vigtige informationer	IU kontoret: Ydre Missions Hus, Nørregade 14 6070 Christiansfeld - Tlf. 7456 2233 www.ung.israel.dk	Ungdomssekretær Peter Madsen unge@israel.dk - Tlf. 3029 2075 Volontørkoordinator Jeanette Wind kontor@israel.dk	IU-formand: Arne Hougaard Pedersen arne@scturban.dk Red.: side 7 og 8: Peter Madsen Møder: Ring til IU-kontoret	Projekter: ✧ Meet The People ✧ Forsoningsprojektet Musalaha ✧ Studenterarbejde i KFS/IFES ✧ Jews For Jesus ✧ Jøder i Østen
--	---	--	--	--